



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 712/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Јелене Зердо, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу КТ.бр.811/23, КТИ.бр.26/23, КТО.бр.289/23 од 20.03.2025. године и Основног суда у Младеновцу Кв.бр.141/25 од 31.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Јелене Зердо, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу КТ.бр.811/23, КТИ.бр.26/23, КТО.бр.289/23 од 20.03.2025. године и Основног суда у Младеновцу Кв.бр.141/25 од 31.03.2025. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу КТ.бр.811/23, КТИ.бр.26/23, КТО.бр.289/23 од 20.03.2025. године одређено је да се браниоцу по службеној дужности окривљеног АА – адвокату Јелени Зердо исплати накнада и награда у износу од 47.250,00 динара према трошковнику који је поднела дана 13.12.2024. године (на име одбране окривљеног АА на саслушању окривљеног ББ дана 21.08.2024. године - износ од 24.750,00 динара, а на име састава захтева за накнаду трошкова кривичног поступка - износ од 22.500,00 динара), те је наложено рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Младеновцу да на означени текући рачун адвоката Јелене Зердо изврши исплату новчаног износа од 47.250,00 динара у року од 60 дана од правноснажности решења, док је истакнути захтев за исплату накнаде и награде браниоца по службеној дужности – адвоката Јелене Зердо у износу већем од признатог одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Младеновцу Кв.бр.141/25 од 31.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА –

адвоката Јелене Зердо која је изјављена против решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу КТ.бр.811/23, КТИ.бр.26/23, КТО.бр.289/23 од 20.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Јелена Зердо, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијана решења тако што ће, поред досуђеног износа од 47.250,00 динара, браниоцу по службеној дужности окривљеног досудити и износ од 24.750,80 динара на име накнаде трошкова за превоз сопственим возилом, трошкова путарине и одсуства из канцеларије, те износ од 22.500,00 динара на име састављања жалбе на првостепено решење о трошковима кривичног поступка, као и износ од 45.000,00 динара на име састављања захтева за заштиту законитости или да укине побијана решења и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Јелене Зердо, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Јелена Зердо је дана 13.12.2024. године поднела Основном јавном тужилаштву у Младеновцу захтев за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред тим органом у предмету КТ.бр.811/23, КТИ.бр.26/23, КТО.бр.289/23, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљеног је захтев за заштиту законитости поднела, јер је по њеном мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што јој као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имала и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражила, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднела у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћена у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног по службеној дужности, у конкретном случају, није овлашћена за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић